

„Nem kell kapkodással megelőzni a Gondviselést, de amint utat nyit előttünk, az ember már nem lépkedhet, hanem futnia kell!” (Páli Szent Vince)

Tanévkezdés 1934

tanévkezdés 2016

1934.szept.1-jén a kislány elindult az óvodába. Az Eszterházy utcából indult, Bobi kutya kísérte. Az óvoda bejáratánál elbúcsúzott a kutyustól, s belépett a nagy ajtón. Gajda Ilona irgalmas nővér köszöntötte. Meghatódva, félénken lépett társai közé. Kedves nővér, Ilona délelőttöként 45, 1937-ben pedig 67 gyermekre vigyázott. Amikor deket harangoztak, véget ért a nap. A bejáratnál Bobi kutya várta, ő kísérte haza. S ez így ment 3 éven át.

Korpáczy Béla szikvízgyáros és Wittmann Ilona legkisebb gyermeke Mária az irgalmas nővérekhez járt aztán iskolába is.

Az első osztályban kedves nővér, Piroska fogadta őt. 54-én jártak ide, minden leány megtanulta kézimunka fortélyait.

Korpáczy Mária 2016 augusztusában ellátogatott egykori iskolájába. Meghatódva lépett be az egykori óvoda bejáratán. Kíváncsian kereste a lépcsőház korlátját – melyen gyakran csúszva érkezett a földszintre...

Ajándékot hozott elsőseinknek: mindenkinek egy kis labdát horgolt. Nagy szeretettel emlékszik vissza kedves nővér, Piroskára, aki már első osztályban megtanította kötni és horgolni. A jó Isten később idevezérelte tanítani bátyja leányát, tanulni bátyja unokáit, sőt tanévnyitón egy dédunoka – Kovács Kornél – kezdi meg tanulmányait.

Édesapám húga nagyon szeretette a kedves nővéreket. Kívánom kis elsőseinknek, 85 éves korukban ők is szívesen emlékezzenek vissza majd a tanító nénire.

Krámli Zsuzsanna
szül: Korpáczy Zsuzsanna
tanár